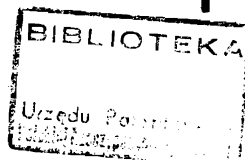

Warszawa, 12 lipca 1935 r.

URZĄD PATENTOWY

B24d 15/40

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 20844.

Kl. 67 c, 5.

Stanisław Bylicki
(Żytnów, Polska).

Przyrząd do ostrzenia nożyków do golenia.

Zgłoszono 8 września 1933 r.

Udzielono 11 grudnia 1934 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest przyrząd do ostrzenia nożyków do golenia. Istota wynalazku polega na zastosowaniu kamieni ostrzących, położonych z obu stron każdego ostrza nożyka i posiadających postać płytek z występami, przyczem występy jednej płytki, leżącej np. pod ostrzem, odpowiadają przerwom między występami drugiej płytki, leżącej nad ostrzem. Poza tem występy obu płytek posiadają powierzchnie pochyłe, obejmujące ostrze nożyka i tworzące pewien niewielki kąt. Nożyk jest przesuwany ruchem postępowo-zwrotnym i falistym między kamieniami, przyczem każdy z występów kamieni odgrywa rolę oddzielnego kamienia ostrzącego, wskutek czego czas ostrzenia zmniejsza się do minimum. Przyrząd posiada bardzo ma-

łe wymiary, jest tani, lekki, dogodny i prosty w użyciu, a ponieważ zawiera nieskomplikowany mechanizm, więc nie psuje się.

W znanych przyrządach do ostrzenia nożyków kąt wzajemnego nachylenia powierzchni ostrza nożyka uzależniony jest zawsze od szerokości nożyka, a zatem ostrzenie mało zużytych nożyków odbywa się prawidłowo, gdy tymczasem nożyki, zwężone częstym ostrzeniem, nie dają się dobrze naostrzyć, gdyż kąt nachylenia powierzchni ich ostrza staje się zbliżonym do kąta prostego. Wady tej nie posiada przyrząd według niniejszego wynalazku.

Na załączonym rysunku uwidoczniono tytułem przykładu jedno wykonanie wynalazku, przyczem fig. 1 przedstawia spodnią część przyrządu w widoku z góry, fig. 2 —

część wierzchnią w widoku od spodu, fig. 3 i 4 — przekroje wzdłuż linii A — A na fig. 1 i 2, fig. 5 — widok przyrządu od spodu, a fig. 6 — widok od spodu suwaka wraz z prowadnicą.

Przyrząd stanowi pudełko, wykonane z blachy, sztucznej masy lub podobnego materiału i składające się z dwóch części: spodu 1 i wierzchu 2. Przy zamykaniu przyrządu wierzch 2 zachodzi na spód 1. Wewnątrz spodu i wierzchu pudełka umocowane są wstawki 3 i 4, wykonane z materiału, używanego do ostrzenia, i posiadające postać ramek, zaopatrzonych na powierzchni każdego dłuższego boku w szereg występów 5 lub 6, których powierzchnie pochylone są ku podłużnej osi ramki. Po zamknięciu pudełka występy 5 i 6 mijają się wzajemnie, a pochylenia ich powierzchni, obejmujących obie strony ostrza nożyka, tworzą pewien mały kąt.

Wysokość bocznej ścianki spodu 1 jest tak dobrana, że w przyrządzie, zamkniętym bez nożyka, krawędź tej ścianki bocznej dotyka się podstawy wstawki 4, wskutek czego uzyskuje się pewną odległość pomiędzy pochyłymi powierzchniami występów 5, 6 a podstawą przeciwległej wstawki 3 lub 4. Występy 5 i 6 są w ten sposób chronione przed ocieraniem się o podstawy 3 i 4 oraz przed niszczeniem.

Między dnem spodu 1 a wstawką 3 znajduje się w prowadnicy 7 suwak 8 (fig. 6), służący do zakładania nożyka. W tym celu suwak 8 posiada dwa czopy 9, które wystają poza powierzchnię występów wstawki 3 i na które nakładane są otwory nożyka. Otwór 10 służy jako oparcie palca w czasie przesuwania suwaka.

W celu nadawania suwakowi ruchu falistego przy zwrotnym przesuwaniu, występy 11 suwaka opierają się o faliste powierzchnie boczne 12 prowadnicy 7.

Dno spodu 1 posiada nadto podłużne wycięcie 13, odstawiające otwór 10 i umożliwiające poruszanie suwaka.

Ponieważ przy ruchu poprzecznym nożyka jedno ostrze nożyka podnosi się, gdy tymczasem drugie ostrze opuszcza się na pochyłych występach, wskutek czego wzajemne nachylenie spodu 1 i wierzchu 2 pudełka zmienia się ruchem wahadłowym, więc koniecznym jest, aby w czasie ostrzenia obie części przyrządu, to jest spód 1 i wierzch 2, mogły się swobodnie poruszać względem siebie. W tym celu spód 1 pudełka zaopatrzony jest w dwa wytłoczenia 14, umieszczone na osi podłużnej pudełka i opierające się o czołowe ścianki wierzchu pudełka.

Dzięki temu, że przy poruszaniu suwaka w kierunku osi podłużnej przyrządu nożyk suwa się również w kierunku osi poprzecznej przyrządu po pochyłych powierzchniach występów 5 i 6 ruchem falistym, więc ostrze każdego nożyka o dowolnym kącie nachylenia powierzchni ostrza może być dobrze naostrzone. Również szerokość nożyka, a zatem odległość jego ostrza od osi podłużnej nożyka, nie ma wpływu na skutek ostrzenia, jak to ma miejsce w innych znanych przyrządach do ostrzenia.

Przyrząd działa w następujący sposób. Po otwarciu pudełka nakłada się nożyk na wystające czopy 9, poczem spód pudełka zakrywa się wierzchem i, trzymając pudełko w jednej ręce, przesuwają suwak 8 w obie strony, opierając palec drugiej ręki przez wycięcie 13 o otwór 10 suwaka.

Ponieważ nacisk palca ścisną jednocześnie obie wstawki 3 i 4, obejmujące ostrze nożyka, a nacisk wywierany jest zawsze w środku nożyka, więc wstawki ustawiają się samorzutnie względem powierzchni ostrza, przyczem, regulując nacisk palca, można zmieniać dowolnie szybkość ostrzenia.

Zamiast otworu 10 suwak może być zaopatrzony w dowolny uchwyt, np. składany, który po otwarciu wystaje przez wycięcie 13 pudełka na zewnątrz i umożliwia przesuwanie suwaka.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd do ostrzenia przesuwanych zwrotnie ruchem falistym nożyków do golenia, z kamieniami ostrzącymi, wykonanymi z materiału, używanego do ostrzenia, umieszczonemi w spodniej i wierzchniej części przyrządu, obejmującemi każde ostrze nożyka z dwóch stron i zaopatrzonemi w szeregi występów o powierzchniach, pochylonych ku podłużnej osi przyrządu, przy czem występy kamienia, położonego z jednej strony ostrza, odpowiadają przerwom między występami kamienia, położonego z drugiej strony ostrza, znamienny tem, że posiada suwak (8), służący do zakładania nożyka, zaopatrzony w występy (11) i umieszczony w prowadnicy (7) o falistych powierzchniach bocznych (12), nadających suwakowi w czasie postępowo-zwrotnego przesuwu również ruch falisty względem osi podłużnej przyrządu.

2. Przyrząd według zastrz. 1, znamienny tem, że kamienie ostrzące posiadają kształt ramek (3 i 4), na dłuższych bokach których znajdują się występy ostrzące (5 i 6).

3. Przyrząd według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że kamienie ostrzące umocowa-

ne są w przyrządzie w ten sposób, że podczas ostrzenia na skutek ruchu nożyka wykonywają względem siebie ruch wahadłowo-obrotowy dookoła osi podłużnej przyrządu, co uskutecznia się np. przez zaopatrzenie spodu pudełka w wytłoczenia (14), umieszczone na osi podłużnej pudełka i opierające się o czołowe ścianki wierzchu pudełka.

4. Przyrząd według zastrz. 1 — 3, znamienny tem, że boczne ścianki spodu (1) posiadają taką wysokość, iż w przyrządzie, złożonym bez nożyka, krawędź tej ścianki dotyka się podstawy wstawki (4), wskutek czego pomiędzy występami (5, 6) a podstawą przeciwległej wstawki (3, 4) pozostaje niewielka odległość, chroniąca występy (5, 6) przed ocieraniem się o podstawy wstawek (3 i 4).

5. Przyrząd według zastrz. 1 — 4, znamienny tem, że suwak (8) zaopatrzony jest w otwór (10), służący jako oparcie dla palca, lub w uchwyt, wystający stale nazewnątrz albo składany.

Stanisław Bylicki.
Zastępca: Inż. Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

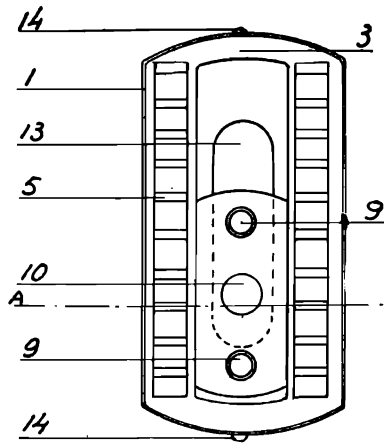

Fig. 2

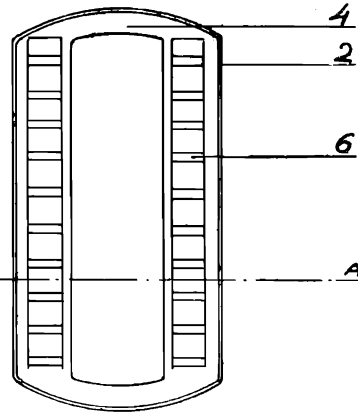

Fig. 3

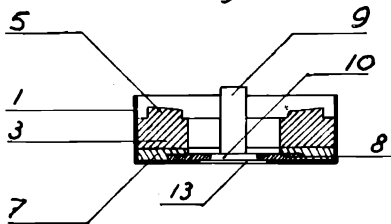

Fig. 4

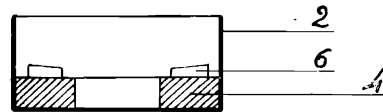

Fig. 5

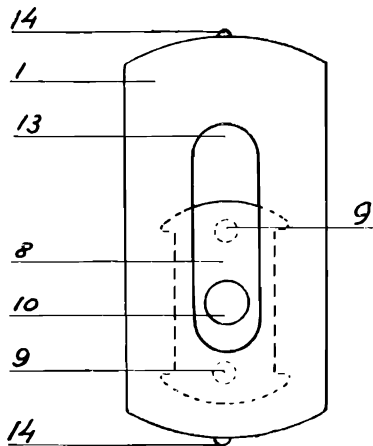

Fig. 6

